

Potrestejte strážníky, vylili mi víno!

REGION Kuriózní, bizarní, úsměvné, absurdní. Nad některými stížnostmi či požadavky starostové a úředníci měst a obcí nevěřičně kroutí hlavou. Nejednou se také nestačí divit, za co všechno jim někteří nespokojenci spílají. A někdy pořádně pepnými slovy.

Že z větví stromů naklánějících se nad chodníky příliš kape voda, že je po listnáčích příliš mnoho napadaného listí, že jsou lavičky mokré, když prší, a když naopak praží slunce, jsou rozžhavené a stejně se zase na nich nedá sedět. Toto je jen zmínka ze stížností, nad nimiž se nevěřičně podivují úředníci třinecké radnice.

„Jako perličku z odboru kanceláře vedení města můžeme uvést případ paní, která opakovaně chodila na sekretariát starostky s tím, že jí dcera už několik týdnů nevrátila plech na pečení a že by měla starostka dceři domluvit, aby jí uvedený plech vrátila zpátky,“ líčí netradiční požadavky na první dámu Třince mluvčí radnice Šárka Szlaurová.

Často putují ke starostce Věře Palkovské dopisy se zvláštním obsahem. V jednom z nich si pisatel stěžoval na strážníky městské policie, že mu při kontrole vylili půl litru krabicového vína, a tím pádem mu vznikla majetková újma. Pán žádal o potrestání strážníků. V závěru dopisu jeho odesílatel napsal, že nemůže uvést svou adresu, protože žádou nemá.

S požadavkem se na vedení města obrátil i notorický stěžovatel. V dědictví po své matce totiž zdědil její podzimní kabát, ale jeho sestra si ho vzala neprávem a nechce mu ho dát, tak žádal starostku, aby s tím něco udělala. A vydržel žádat celý rok.

**„Zaběhlý podvraták
vnikl do kotce k mé
feně. Můžete za to vy
na obci.“**

Někdy také úředníky třinecké radnice překvapí netradiční dotaz. Například na odboru sociálních věcí se ptala mladá žena, jestli je možné dostat příspěvek na potrat, a naopak jiná mladá maminka se dotazovala, jestli existuje mezi sociálními dávkami kromě porodného také příspěvek na kojení.

I jablunkovská radnice je častým adresátem netradičních domnělých nároků. A pokud je zaměstnanci nehodlají plnit, mohou zle dopadnout. Tak jak píše rovněž jeden z aktivních stěžovatelů: „...nebál jsem se somálských pirátů, se kterými jsem se střetl v

regulérním boji, proto se neobávám nadbytečných a dlouhodobě neschopných, přesto slušně placených nejmenovaných podjatých, oprávněně kritizovaných úředníků z konce naší republiky ...“

S desítkami žádostí ročně se lidé obracejí na českotěšínskou radnici prostřednictvím speciální aplikace na webu města. Pokud se jedná o charakter žádostí, loni k nejčetnějším patřily ty, které vyžadovaly od úředníků někdy až desítky hodin na zpracování údajů. „Například úřad obdržel soubor 22 otázek týkajících se veřejného osvětlení, kdy dotazující chtěl vědět mimo jiné počet a stáří jednotlivých sloupů veřejného osvětlení, jaké používáme žárovky, kolik hodin ročně svítí a podobně,“ ilustrovala mluvčí radnice Dorota Havlíková.

Starosta Hrádku Robert Borski s úsměvem zavzpomínal, jak asi před dvěma lety přišel do jeho kanceláře v doprovodu knihovnice osmiletý klučina. Prý žádat odměnu od starosty obce. Borski zrovna něco řešil s místostarostou a oba udiveni rozhovor rychle přetali.

Potrestejte strážníky, vylili mi krabicové víno!

POKRAČOVÁNÍ ZE STRANY...1 ▶

Chlapec přišel až těsně naproti prvnímu muži Hrádku a pevně se zapřel oběma rukama o stůl. „Starosto, přišel jsem vám říct něco důležitého. Sloužím vám už dost dlouho. Strážím parčík před obecním úřadem před různými vandaly, hlídám děti, aby neházely do jezírka kameny, uklízím papírky, a tak dále,“ vyjmenovával nezvykle smělý hoch. A dospěláckým tónem dodal: „Jsem přesvědčen, že si zasloužím odměnu.“

Starosta zapřemýšlel, jak hocha uspokojit. Vytáhl pravítko se znakem obce, ve kterém byla vlisovaná kalkulačka, a podal ho mládenci. Viditelně mu zajiskřily oči. „Postavil se do pozoru jako voják. ‚Děkuji, pane starosto, moc vám děkuji, pane starosto. Od teďka vám budu věrně sloužit až do...‘ Na okamžik se řečnický odmlčel, aby dodal důrazu vyslovovaným větám. V duchu jsem mu pomáhal vymáčkout se: ... sloužit až do smrti, nabízelo se,“ popisuje starosta. Chlapec se zhluboka nadechl a dokončil větu: „... budu vám věrně sloužit až do zvolení nového starosty.“

Nebo jiný příběh z Hrádku, který se však odehrál už poměr-

ně dávno, asi před patnácti lety. Obecní úřad navštívil notoricky nespokojený občan s cílem podat na hrádeckou samosprávu trestní oznámení.

„Zaskočil nás uprostřed právě probíhajícího zasedání. Postavil se postupně před každého zastupitele a předáváje papír pronesl: ‚Podávám na tebe trestní oznámení.‘ To se opakovalo několikrát, až posléze dorazil přede mne. A opět: ‚Podávám na vás trestní oznámení.‘ A podal mi lejstro do ruky. Stal jsem před ním celý zkoprnělý. Nechápvavě jsem se ho otázel: ‚A na policii jste to podal?‘ Rezolutně odvětil: ‚Podal jsem ho vám, přímo do ruky. Tím je to podané!‘,“ vylíčil hrádecký starosta Robert Borski.

Situace, které se s odstupem času posunou mezi úsměvné, občas zažívají také starostka a úřednice v Ropici. Jednou například přišel na obecní úřad pán a spílal referentce, že špatně hlídá v obci psy. „Stěžoval si, že se nějaký volně pobíhající pes, podvraták, dostal do kotce k jeho feně, která právě hárala, a on pak s ní musel k veterináři. Pustil se do mne, že za to mohu já,“ popsala kuriózní vzpomínku referentka. (th)